

dobbelt strafbarhed, men som en opfordring til at skabe hjemmel for at straffe egne statsborgeres handlinger i udlandet, også når de begår seksuel kriminalitet, og sådan en hjemmel har vi i Danmark, hvor vi også retsforfølger personer, der begår seksuelt misbrug i udlandet. Denne forskel i forståelsen af teksten er selvfølgelig ikke afgørende, men jeg vil godt pege på den.

Desuden arbejdes der i fortsættelse af den netop afholdte konference i EU for tiden på en fælles aktion mod handel med kvinder og seksualudnyttelse af børn. Danmark deltager aktivt i disse forhandlinger for at få et godt resultat. I forbindelse med arbejdet i EU er det oplyst for mig, at bl.a. lande som Sverige, England, Holland, Spanien og Tyskland – sammen med Danmark – hidtil ikke har set et behov for at fravige princippet om dobbelt strafbarhed.

Herudover har FN's Menneskerettighedskommission udpeget en særlig rapportør om salg af børn og børneprostitution m.v.; en rapportør, som Danmark støtter økonomisk. Denne rapportør afleverede i slutningen af 1994 en rapport med en beskrivelse af problemets omfang og forslag til indsats på området. I FN's Menneskerettighedskommission arbejdes der i øvrigt for tiden på et udkast til en protokol til FN's børnekonvention vedrørende salg af børn, børneprostitution m.v.

Der er altså heldigvis meget stor aktivitet på dette område i international sammenhæng. Det synes jeg er vigtigt. Det er jo også på den måde, vi kan bidrage til at påvirke de lande, som i dag ikke gør nok for at forhindre seksuel udnyttelse af børn. Det er også derfor, at udviklingsministeren over for Folketinget har understreget, at dette aspekt indgår i den danske vurdering af udviklingsbistand til disse lande. Udviklingsministeren arbejder altså konkret med disse spørgsmål i sit arbejde.

Danmark vil fortsat arbejde i FN, i EU og i andre fora og vil også være parat til at tage spørgsmålet om kravet om dobbelt strafbarhed op til fornyet overvejelse, hvis det vil have en god virkning at ophæve det. Det kan man jo så tage en alvorlig drøftelse af i udvalget, men jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke, der er nogen i dette Folketing, som ikke ønsker at bekæmpe seksuelt misbrug af børn, og jeg så nødtigt, at debatten blev til en debat om, hvorvidt man ville eller ikke ville. Jeg tror, at alle i dette Folketing ønsker de bedst mulige resultater af dette arbejde.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Blot et par opklarende spørgsmål til brug for den videre debat: Er det ikke rigtigt, at de fleste andre lande gerne ville gå videre end Danmark i denne sag, og at Danmark sammen med nogle få lande blokerer for, at kommissær Anita Gradin kan få opfyldt sine ønsker om, at Stockholmkonferencens anbefalinger kan blive ført ud i livet? Er det ikke rigtigt, at Danmark er ét af få lande, som bremser for, at man går dette skridt videre? Og hvad er begrundelsen for det? Har de andre lande misforstået det hele? Har kommissær Anita Gradin, for hvem dette er en hjertesag, misforstået det hele? Er det kun Justitsministeriet og justitsministeren, som har fattet disse ting?

Jeg har jo ikke rejst sagen for sjov, men fordi jeg allerede i februar måned fik henvendelser – det ved justitsministeren – og fordi den har kørt og kørt også i internationale fora. Så jeg synes godt, at vi kunne have fået en lidt mere grundig beskrivelse af, hvorfor Danmark i denne sag sammen med et par andre lande tager særstandpunkt.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Seksuelt misbrug af børn er strafbart i Danmark, og vi straffer for det. Hvis det begås af danskere i udlandet, så straffer vi også for det. Det er der konkrete eksempler på. Vi arbejder aktivt for at finde de bedste midler til at komme dette her til livs. Det, der bør være diskussionen, er: Hvad er de bedste midler til at komme det til livs? Danmark har ikke blokeret for noget. Danmark har heller ikke ligesom en lang række andre lande set et behov for det her, men der har ikke været en blokering af det, og forhandlingerne er i øvrigt slet ikke slut.

Det, det drejer sig om, er jo at bekæmpe seksuelt misbrug af børn, og dér har Danmark været aktivt foran, eksempelvis også foran de andre nordiske lande. Derfor har vi også besluttet at udsende politiofficerer til Thailand for at hjælpe i bekæmpelsen af det her, og det synes jeg vi skal stå sammen om.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg synes, at det kneb med at svare. Har jeg ikke ret i, at Anita Gradin, kommissæren, gerne ville gå videre, og at de fleste andre lande gerne ville gå videre? Ja eller nej.